

SERGI

Sihirbaz *aniden...*

Soufiane Ababri, *Sihirbaz Aniden Şapkasından Bir Güvercin Çıkarıştı* sergi görüntüsü, Fotoğraf: Nazlı Erdemirel, THE PILL izniyle

THE PILL, 17 Aralık'a dek Soufiane Ababri'nin galerideki ikinci kişisel sergisine ev sahipliği yapıyor. Ababri'nin 2024'te Londra Barbican'da yer alacak İngiltere'deki ilk büyük kişisel sergisini önceleyen sergi cinsiyet kimlikleri ekseninde özgürleşme ve çoğalma adına yeni yöntemler deniyor

Yazı: Ali Kemal

1995'te Ross Bleckner ile yaptığı bir söyleşide, Sanatçı Felix Gonzalez Torres şöyle anlatıyor: "İnsanlar, "Stüdyonuza gelebilir miyim?" diye sorduğunda, "Tabii ama benim stüdyom yatağımın altında" derdim.

Faslı sanatçı Soufiane Ababri, THE PILL'de yer alan *Sihirbaz Aniden Şapkasından Bir Güvercin Çıkarıştı* başlıklı sergisinde yaşadığı hayat, sanat ve sanatsal pratik etrafında şekillenen bu tarihsel söyleşiyi harekete geçirerek, izleyicileri kendisi, Felix Gonzalez Torres ve Ross Bleckner ile tarih ötesi hayali bir sohbet davet ediyor. Bir iktidar odağının "ele geçirme" stratejilerine direnç amacıyla queer sevgiyi ütöpik bir ufuk olarak tanımlayan sergi, sanat tarihinin anekdotik bilgilerini ve sohbetlerini defans ve yayılma taktikleri oluşturacak şekilde yeniden keşfediyor: asla sabitlenemeyen, her zaman hareket halinde, kültürel ve siyasi bağlamlarda kayıp duran bir sihirbaz gibi anlamları çeviriyor ve dönüştürüyor.

Yatak ve yatağın maddesel ve mekânsal uzantıları, Soufiane Ababri'nin pratiğinde stüdyo üretiminin reddine dair bir metafor olarak uzun süredir öne çıkan ve özellikle devam etmekte olan *Bedworks* adlı desen serisinde somutlaşan bir tema. Sergide üç büyük boy örneğine rastladığımız bu seri, toplumsal erkeklik ifadelerinin altında yatan kırılmalı ortaya koyarken yatağın altında gizlenen, istiflenen veya bastırılan şeyleri, korku ve erotikizi iç içe geçiren renkler, fantastik bir imge aracılığıyla dışa vuruyor.

Serginin mekânsal yerleşimi, yatak odasının mahremiyeti ile kamuya açık ve müzakerele dolu bir yeşil ekranın setinin arasında geziyor. Bu yeşil oda, açılış gecesinde gerçekleştirilen bir performans sahnesi olarak kullanıldı. Ababri, *cut-out* tekniği kullanılarak parçalara bölüdüğü içerikle, yeşil ekran içinde iki kişilik bir performans sahneli. Bir film tekniği olan yeşil ekran sergi mekânında ve sahne olarak kullanımı öncelikli olarak "ele geçirme" stratejilerinde içerik ile bağlamı arasındaki ayrımı vurgulamaya, ikinci olarak da anlamın ve müelliğin değişerek çoğalmasının ve

paylaşılarak yayılmasının yolları olarak post-produksiyon ve video kaydın dolaşım olasılıklarını açmaya yarıyor. Performansın yokluğunda ise yeşil ekran kavramsal bir aygıt olarak serginin merkezinde konumlanıyor ve tüm gördüklerimizi gerçek ile rüya, gerçek ile kurmaca ve soyutlama arasındaki ayrımı bulanıklaştıran bir mercekten ele almaya davet ediyor.

Gertrude & Alice after Felix Gonzalez Torres isimli çalışma, fotoğraftan geçerek yatağın alanından mezarın alanına uzanan bir metaforu gizliyor: Gertrude Stein ve Alice B. Toklas'ın aşkı ve iç içe geçmiş yaşamları, Stein'in ölümünden sonra Alice'in yalnızlık ve yoksulluk yılları, aynı mezar taşı altında yeniden bir araya gelmeleri. Felix Gonzalez Torres ünlü fotoğrafına öznel bir yorum olarak bu desen, orijinal fotoğrafın kompozisyonunu tekrarlıyor ve değiştiriyor. Ababri'nin kendi kolları tarafından kucaklanmış canlı renklerle dolu desen, romantik çifti bir enerji değişimi olarak, hiyerarşik bir yapı olarak ve ölüm, kayıp ve yasın ötesine geçen bir dönüşüm potansiyeli olarak ele alıyor.

Bir başka öykünme, *These Fluids Between Us* adlı cam üfleme heykeller serisi ile geliyor; Felix Gonzalez Torres'n *İsimsiz* (1991) eserine gönderme: dağınık bir yatak, yan yana iki buruşmuş yastık, iki başın ardında bıraktığı boşluk. Kaybedilmiş sevginin bir hatırlatıcısı olarak, insanların ortak duyarlılığı olarak, bu eser en kamusal mekânda savunmasızlığa seslenir. Ababri'nin çiftler halindeki cam üfleme heykelleri farklı tonlarda kırmızı, beyaz ve roze şarapla doldurulmuş olarak galerinin zemininde yer alıyor: onların boş şekli arzusunun ve şehvetin yanı sıra acı ve kaybın hayaleti olarak dururken, içlerindeki sıvıların farklı renkleri, bedensel sıvılar ve buluşma olasılıklarına dair çoklu anlamlara kavuşuyor.

Gonzalez Torres aynı söyleşide şöyle diyor: "Sevgi, başka işler yapmak için sana alan ve fırsat sunar, o alan dolu olduğunda, o alan Ross tarafından kaplandığında, o ev hissi olduğunda, o zaman görebildim, o zaman duyabildim".